

Miroslav Lajčák

minister zahraničných vecí a európskych záležitostí
Slovenskej republiky

Bratislava 7. decembra 2019

Č.: 080177/2019-OLPR-1

Vážený pán splnomocnenec,

d'akujem za možnosť vyjadriť sa k legislatívnemu zámeru zákona o národnostných menšinách, ktorý ste prezentovali na 35. zasadnutí Výboru pre národnostné menšiny 5. novembra 2019.

Dovoľte, aby som touto cestou, po jeho preštudovaní, vyjadril svoje stanovisko a niekoľko postrehov v kontexte platnej vnútroštátnej legislatívy, ako aj medzinárodných záväzkov. Legislatívny zámer zákona o národnostných menšinách by mal vychádzať zo základných princípov zakotvených v článku 2 Zmluvy o Európskej únii, vrátane konceptu individuálnych práv. Vychádzajúc z dikcie článku 3 legislatívneho zámeru by zákon práve zavádzal kolektívne práva menšín, vrátane samosprávnych prvkov pre účasť príslušníkov národnostných menšín vo veciach, ktoré sa ich týkajú, vytváranie samosprávnych orgánov národnostných komunit, ktoré budú mať kompetencie v oblasti školstva, kultúry, podpory používania jazyka a v oblasti hospodárskeho a sociálneho života.

Slovenská republika rešpektuje a rozvíja práva osôb patriacich k národnostným menšinám. Právna úprava v tejto oblasti tradične vychádza z individuálneho prístupu. Niektoré aspekty navrhovaného zjednotenia legislatívneho právneho rámca preto vnímam ako spochybnenie konceptu individuálnych práv osôb patriacich k národnostným menšinám.

Súčasne poznamenávam, že v návrhu používaný pojem „práva národnostných menšín“ nie je v súlade s terminológiou používanou na pôde Rady Európy, Európskej únie a Organizácie pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe a navyše, ani v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ktorá používa slovné spojenie „práva občanov patriacich k národnostným menšinám“.

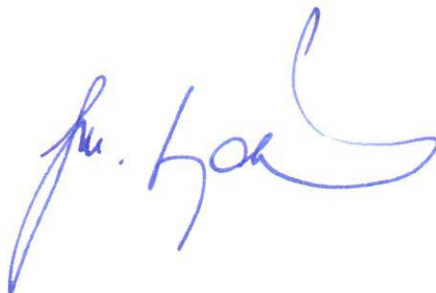
Legislatívny zámer zákona o národnostných menšinách uvádza, že rozdrobenosť právnej úpravy je bariérou uplatňovania práv osôb patriacich k národnostným menšinám. Dovoľte vyjadriť presvedčenie, že rozsah práv osôb patriacich k národnostným menšinám je v Slovenskej republike nadštandardný. Domnievam sa, že z článku 34, odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky nevyplýva, že uvedená oblasť musí byť predmetom úpravy jednej vnútroštátnej právnej normy.

Vzhľadom na vyššie uvedené vyjadrujem presvedčenie, že existujúca legislatíva je vyhovujúca, plne v súlade s medzinárodnými záväzkami SR a zákon o národnostných menšinách nie je v podmienkach Slovenskej republiky potrebný.

Pokiaľ by Slovenská republika mala k takejto zásadnej zmene národnostnej legislatívy pristúpiť, mali by byť otázky predmetom širokej odbornej diskusie, ktorá by mala byť zároveň primerane načasovaná.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti neodporúčam ďalšie legislatívne procesovanie Vami prezentovaného legislatívneho zámeru zákona o národnostných menšinách v Slovenskej republike.

S pozdravom

Na vedomie:
Vážený pán
Peter Pellegrini
predseda vlády SR

Vážený pán
László Bukovszky
splnomocnenec
Úrad splnomocnenca vlády SR
pre národnostné menšiny
Bratislava